

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félszre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ut kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Apponyi iskola.

Debreczen, október 24.

A Hentzi-szobor megkoszoruzásának magában, az eszmét inszczenáló körben történt bukása, megint szaporította egy-egy az ellenzék vélt sikereit. Azon naiv hitben leledzenek a tuloldalón, hogy a budavári koszoruzás elbuktatása az ő érdemük steli is harsogják pár nap alatt e „diadal“-jal az egész országot. Legyen nekik az ő hitük szerint. A csendes örömet ne zavarja azon tudatunknak proklamálása is, hogy e „siker“-ben aligha több részük volt, mint epp' magának a szabadelvü párt egy részének, mely kezdettől hidegen fogadta a november 2-iki programot s létesítéseért sem igen tette ki magát.

Hanem annyi bizonyos, hogy a koszoruzás megbuktatásának incidenséből is megint szárnyra kelnek a nemrég már szétkürtölt válság-hírek.

Ezt természetesen meg kellett előznie Apponyi halotti tánczának, melyet a halottnak declarált miniszterelnök fölött járt el.

Volt ebben a tánczban valami, amit Apponyi gróf lapja csak kiméletlennek mond, de amit mi megrendítőnek tartunk. Nem azért, mintha a nemes gróf nem szok-

tott volna reá elégszer, hogy semmi fölött ami tőle jó, meg ne döbbenjünk; de mivel abban a féktelenségben amely egy — általa is kívánatosnak jelzett — kiengesztelődsi ünnepségnak dugába dőlte felett való szereplésében kifejezésre jutott, a politikai küzdelem sivár czinizmusának egész meztelensége feltárult. Az ujjongásból, amelylyel Apponyi a szobor-bizottságnak a honvédegyülés által történt leplezett desavouálását üdvözölte, az ő szavaiból csakis egyetlen hang tört elő. Az őszinte örömet hangja a fölött, hogy a szobor-bizottság tervének eljövetele . . . kellemetlen szituációt hozott létre. És ez a kellemetlen szituáció az, ami Apponyi gróf nemes kebelét féktelen öröme hangolja. Mert abban a meggyőződésben él, hogy minden nehézséggel, amely — bár a közszellem romlásával is — a mostani kormány elé to-
lul, egy-egy akadály gördül el az ő utjából.

A politikai önzésnek ez a czinizmusa az, ami méltán megdöbentő.

De nem pusztán azért, mert a sivár vágyakozást leplezi le; nem is azért, mivel e vágyakban magukban keresi az érvényesülés rugóját; hanem mert ezzel egyidejűleg politikai iskolát is teremtett. Iskolát, a melynek a parlamentáriz-

mus elvei nem imponálnak, esakis a személyes érvényesülés a dogmája.

És most reméli, hogy végre érvényesülhet.

S ő fujatta meg lapjaiban először a válság híret, szerény czélzással önmagára.

Ámbátor az első riadó után mindjárt másnap alaposan megcsappant a lapok válsághíresztelési kedve, s kezdenek tartózkodóbbak lenni azoknak a következőknek levonásában melyeket a kabinet válságra nézve kilátásba helyeztek.

El kell ismerniök, hogy a legutóbbi parlamenti vita erősen megtépdeste magának a magyar parlamentárizmus komolyságának prestige-zsét. A Szapáry gróf miniszterelnök ellen ádáz szenvedélylyel megvívott harczból — bármi lett légyen magának a felvetett ügynek sorsa — a szabadelvü párt és a kabinet érintetlenül került ki. Az ellenzéki pártok közül azonban az, amely magának és főleg vezérének a föltétlen kormányképességet arrogálja: kétértelmű, ingatag s impressziókra pályázó magatartásával jó időre eljátszotta a jogosultságot arra, hogy a vezérszerepre komolyan számba vétessék.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Kerüljük el egymást!

— Elbeszélés. —

Irtta: Szarvas Maris a.
(Polytatis).

Könyv lapjaival babrálok, melyet a szél forgat.

Irma mellettem foglalt helyet.

— Szeretnéd ismerni Ákost, Vera?

— Én? Minek? Vagy hogyan? persze, hogy szeretném. Furcsa vagy Irma.

Pár perczig nem szóltunk semmit. Irma kis himes zsebbeljét forgatja kezében, nézve a díszesen kivarrt, egymásba fonódó betűket én a távot nézem, hogy vivódik a mindinkább alábocsátkozó homály a már kétes világossággal. mint veszi el fényét a távol pirossága s a nap ragyogó pásztái küzdenek a reájuk boruló felleggel s lassan küzködve hunynak el, fellebogva, felleogva, mint a kialudni készülő gyertya lángja. Mégegyszer, mégegyszer s most vége. Ráborul a teljes homály a csendesülő vidékre.

— Hová gondoltál most Vera?

Felnéztem Irmára.

— Már mint én? Hová gondoltam volna? Hogy elnyerem e az állomást Velszer tanácsosné ő nagyságánál, mire is gondolhatnék egyébre?

Mosolygott. Keskeny, vértelen arcját pillanatra égő pirosság futotta be.

— Ugy-e te mást gondoltál. No való meg.

— Igen! Egészen mást, Vera, jövőre életemre gondoltam. Milyen szép lesz, igazán szép! Hallgasd meg csak, Szerednyén fogunk lakni, tudod abban a szép emeletes házban ott a főtéren, gyönyörű lakásom lesz, nyolcz egymásba nyíló szoba, már beszéltem erről Sebestyénrel is. Az én szobám butorzata kék lesz. az ő kedvencz színe. természetesen kékek lesznek az ablak és ajtó függönyök is. Az ebédlő mindenestre zöld, vagy talán gránátveres, tudod a minőt Pesten láttunk, mikor Melánia kisasszonnyal meg átoztattuk az igazgatóékat. Epen olyat akarok. Olyan ó-német stíli pohár szekrényt, dus faragványokkal s a kis erkélyeket képező kiugró faragványokon pompás mivű májóká vázákkal. Előkelő házat fogok tartani nálam lesz az intelligenciának a találkozója. Ákos igen előkelő családból való s rokonságban áll a vidék kitünőségeivel, pompás élet lesz az Vera!

Álmélkodva s kicsinylőleg néztem reá. Hát boldog-e ez így, folyton a szobáinak berendezésével foglalkozva? Miudig és mindig arról beszél, völegényét azonban vajmi keveset említi . . . Talán az. Ez a vakon rohanó természet, mely sohasem veszi komolyan az életet, nem mérlegel semmit, ragzskodik makacsul a

pillanat szeszélyeihez s üres, felületes szivecskelyét lázas dobogásba hozza egy sikerült toilette, vagy fényes berendezésű terem. Mig én . . .

Jól mondta Melánia kisa-szony az intézetben, hogy az ilyen szövevényes természettel, minő az enyém, nem lehet boldogulni. Sajátságos módon is van az én lelkem alkotva. Azt hiszem, véreben, egyéniségben rejlik az az örök tépelődés, meg nem nyughatás. Kedélyemet néha valamely borongó érzelem árasztja el s uralkodik rajtam, felettem, mint valamely sötét végzet.

Mig én ezekre gondolok, Irma a kezében tartott levélbe mélyed s most feltekint.

— Akarod olvasni Vera? Szeretnéd? Tudod-e, ki irta?

Hirtelen oda tekintek a levélre s a homály daczára jól látom a papír végén egymáshoz fonódó fémbetűket

— Már hogyan tudnám. Annyit csak elképzelhetek?

— Olvasd.

A homályban csak nehezen bírom a szórványosan papírra vetett sorokat megkülönböztetni, de mohó vágy ösztönöz megismerni a levél tartalmát.

Kilépek a tornácz elé, hol valamivel világosabb van. Lássuk csak.

„Edesem!

Nagyon fájt Önt elhagynom. Hazaérve kel-

Belföld.

A királyi család elutazása. Szapáry Gyula gróf miniszterelnököt Ő felsége vasárnap délelőtt Gödöllőn bosszabb külön kihallgatáson fogadta. Tegnap délelőtt 11 órakor a király és a királyné az egész udvartartással állandó tartózkodásra Gödöllőről egyenesen Bécsbe utazott. A két delegáció határozatainak megerősítése tehát Bécsben fog megtörténni. Ő felségeik gödöllői tartózkodása, mely — amint a „B. C.“ jelenti — eredetileg december elejéig volt tervezve ezuttal be lett fejezve.

Kormányválság híresztelésével vannak tele a lapok. Első sorban az ellenzékiek, aztán a bécsiek s ez utóbbiaknak egyike már vezércikkben bucsuztatja a magyar kabinettet. A hírekben, melyekről csak a napi krónika teljessége kedvéért veszünk tudomást, nagy a tarkaság. Az egyik csak gróf Szapáryt mondja le, a másik az egész miniszteriumot, ismét mások gróf Csáky Albánt és Szilágyi Dezsőt s egy bécsi lap már odáig értesült, hogy szerinte gróf Szapáry Gödöllőn átnyújtotta a kabinet lemondását Ő felségének. Mindjárt kandidálják is kormányelnöknek Kállay Bényt, Wekerle Sándort, Széll Kálmánt, gróf Khuen-Héderváry bánt, miniszterjelölteket is bőven emlegetnek. Mindezeknek a híreknek ez idő szerint nincs tényleges alapjuk és való csak annyi, hogy gróf Szapáry Gyula kormányelnök vasárnap kihallgatáson volt a király Ő felségénél. Azt persze mindenki tudja, hogy fontos kérdések vannak függőben, első sorban az egyházpolitikai kérdések, melyeknek megoldása körül nagyok a nehézségek. De úgy látszik, döntés még nem történt. Kombinálgatás tehát még nagyon sok lesz olvasható.

A magyar fegyvergyár. A honvédelmi miniszter, mint értesülünk, konstatálta a képviselőház pénzügyi bizottságának utolsó ülésén, hogy a magyar fegyvergyár, tulsve az ily természetű vállalatnál elmaradhatlan első nehézségeken, a követelményeknek teljesen megfelelően dolgozik. A hadügyminiszter jelentékeny megrendelést tett e gyárnál, a mely be is szállította a hadügyminiszter által megrendelt ismétlő fegyverek egy részét. Követni fogja ezt a honvédség számára történt fegyvermegrendelés teljesítése, a melyre nézve a honvédelmi miniszter pár bavi időhaladékot engedélyezett a gyárnak.

letlen hangulat kerített hatalmába. Vágyódom vissza, hiszen mióta ismerem, nekem csak ott szép, a hol Ön van. El-elképzelem Önt sétálva virágai között, mosolygó szép arcát s piczi kezét a mint a remegő kis virágok után nyúl...

Kezemben reszketni kezd a levél, mintha minden szó, betű szívemre hullana úgy érzem.

Ezután vágyom: Csak ilyenkor érzem, hogy fázom az élet hideg légkörében s hogy mily ellentétben ál sorsom, szívem, lelkem igényeivel.

Megijedek, hogy Irma tán észre vesz valamit abból ami bensőmben történik.

Semmi. Mosolyogva fordul hozzám.

— Nos, hogy tetszik?

— Nekem?

— Igen, neked, — mert neked semmi sem szokott tetszeni.

— Tévedsz! Ez nagyon ügyes, — válaszoltál már?

Oda támasztom fejemet a bejárat karfájához s nézem, mint hajszolják a nőcselédek a baromfiadat, mama büszkeségét az udvaron, közbe-közbe rettenetes hamis hangon dudolnak valamely bus sze elmi népdalt.

— Mindenesetre! Alig várom, hogy megismerd Vera. — Különbén ez nem sokára meg lesz, tudod mama névünnepe. Ekkor megismered.

Mikor jó későn eltávoznak, anyám igen sokat beszél Irma szerecséjéről, aztán eszembe

Angol lap Kálnoky nyilatkozatairól.

A „Pall Mall Gazette“ ismerteti Kálnoky gróf külügyminiszternek a delegáció bizottságában tett nyilatkozatait az angol politika irányáról, s megjegyzi, hogy Kálnoki belátásáról tesz tanúságot, mikor elismeri, hogy oly országban, melyben pártkormányok vannak, rendszerint mily kevés suly tulajdonítandó egy új kormány hivatalbalepő beszédének.

Oly beszédek után, melyeket a liberális párt tagjai tartottak a választások előtt és után, az angol intézmények gyakorlati jelentőségével nem ismerős idegen azt gondolhatta volna, hogy a liberális párt kormányrajutása egyértelmű Egyiptom azonnal való kiűritésével s azzal, hogy Anglia kilép ama jóakaró semlegességéből, melyet a hármasszövetséggel szemben tanusit. Látni való azonban, hogy Anglia külviszonyai a kontinentális hatalmakhoz a Gladstone kormány alatt ugyanazok, mint Salisbury marquis alatt. S ezt nem is kell sajnálni még azoknak sem, kiknek politikai véleménye szerint óhajtott volna változás az angol külügyi politikában.

A „Poll Mall Gazette“ azután így folytatja: „Nekünk, mint a világ kereskedelmi központjának az a fő érdekünk a külügyi politikában, hogy a béke megővassék s az alkotmányos rend főtartassék. Azért minden pártnak, bármelyik legyen is a kormányon, azt kell tartani külügyi politikánk főcéljának, hogy az európai béke főtartassék. Ebből következik, hogy befolyásunk sulya azon hatalom, vagy azon hatalomcsoport mellett esik latba, melyek a béke mellett vannak.

A hármasszövetség évek óta képezi a kontinens békés elemét, míg Oroszország és Franciaország egy vagy más okból a zavaró elemet képviselik. Azon valószínűtlen fordulat esetén, hogy Anglia — akarata ellenére — háboruba keverednék, akkor Németország részéről várhatna támogatást. De míg az európai béke főtartásáért a hármasszövetség kezekedik, addig minden angol államtérfinak tekintet nélkül egyéni hajlamaira és pártpolitikájára, szükség-szerűen ezt a ligát kell támogatnia, melynek Németország az alapköve.

Az egységes Olaszország úgy az érdek, mint az érzelem szempontjából nagy fontosságú Angliának nézve. Azért biztosan mondhatjuk, hogy akárki is a miniszter külügyi politikánk mindi arra lesz irányozva, hogy jó lábón álljunk Németországgal, a hármasszövetség fennálljon s hogy Olaszország függetlenségét támogassuk.

hozza, hogy irjak Velszer tanácsosnénak a nevelőnői állomásért, később áttér Polczainé névünnepe, mely igen fényesnek ígérkezik.

Nem szólok semmit, csak az ablakon át nézem a leereszkedő esti párázatot, amint a házak tetejét megüli. Hallgatok, ügyelek a fokozatosan szűnő utczei neszre.

* * *

Anyám régen elkészült már öltözékével, pedig ez nem csekélység. Először sorra járta a falházat, a csirkék ketreczeit, hogy rendben vau-e minden. Kiadta a bennkosztosnax a vacsorát, a cselédnek az esteli dolgot s csak azután látott az öltözködéshez.

Bosszusan nyit szobámba s nagy koczkás kendőjét a diván sarokba veti.

Ej, még sem vagy készen Vera? Micsoda dolog ez megint? Előbb átszalasztottam a Trézst val mely kifogással, azt mondja, mind jelen vannak már, csak reánk várnak.

— Hát hadd várjanak!

— De nem úgy van, Vera! Olyanok is vannak ott, akik előtt kell, hogy előnyös színen mutatkozz Velszerék végett. Ott van mindjárt első sorban az inspektorné, a vasuti mérnökne; ezek mind jó barátnői a tanácsosnénak, kell, hogy némileg kedvökben járj.

Daczosan vontam vállat s a kezemben tartott kis bourbon rózsát, melyet hajamba készülttem tűzni, idegesen morzsoltam össze.

Irodalom — művészet.

A „Hét“ legutóbbi száma szokott érdekes tartalommal jelent meg. Czimplapján hozza az állami számvevőszék új elnökének Hieronymi Károlynak jól talált arczképét — s egy érdekes cikket is hoz róla Elbeszélések vannak e füzetben: Rákosi Viktortól, Malonyai Dezsőtől — versek: Kozma Andortól, Sajó Sándortól, Telekes Bélától. Ügyesen irt Krónika Reveurtól, változatos Innen-Onnan, Színház és Irodalom rovat élénkíti a füzet tartalmát.

A **Kreutzer szonáta**, gróf Tolsztoj Leonak, a nagy orosz írónak rettenetesen sötét, saját-szerű regénye Somogyi Ede fordításában immár második kiadást ért Robicsek Zsigmond könyvkereskedőnél. Ára 80 kr.

Magyar vigjáték Berlinben. A berlini Residenz Theater f. hó 8-án hozta színre Almási Tihamér „Két év múltán“ című vigjátékát Jarno fordításában. A premiére en nagy és előkelő közönség jelent meg s a darabot zajosan tapsolta. A berlini kritika egyhangulag fényes sikert konstatált.

Zempléni Árpád a legifjabb lantos nemzedék törekvő és tehetséges tagja, költeményeiből harmadik bővített kiadást rendezett. Őszintén örvendünk lapunk jeles külmunkatársra, e szintén Debreczenből kikerült tehetséges poeta e legújabb sikerének.

Önügyvéd. Ifj. Nágel Ottó könyvkereskedésében (Budapest Muzeumkörut a Nemzeti színház bérházában) megjelent Knorr Alajos Önügyvédjének 3-ik füzeté, melyben a szerző folytatja a különleges bíróságoknak ismertetését, kik között az osztrák magyar bank válogatott bíróságának szervezetét, a konzularis bíróságok és a cs. és kir. főndvarnagyi hivatal hatá körét. Ezután áttér a másodbíróságokra, ismerteti azok hatáskörét polgári perek és perenkívüli, továbbá kereskedelmi, váltó, csőd, bányá, valamint fenytő ügyekben, fegyelmi és telekkönyvi ügyekben; a kir. törvényszékek mint másodbíróságok hatáskörét, felsorolja a kir. ítélőtáblákat és azok területét; előadja a legfőbb bírói hatóságok hatáskörét; nevezetesen a kir. Curia és a kir. pénzügyi közigazgatási bíróság ügykörét, azután ismerteti a kir. ügyészségeknek, nevezetesen a főügyészségnek és kir. ügyészségeknek működésének ügykörét, a bírák és bírói hivatalnokok felelősségének szabályait, és ezzel befejezést nyer a munka első része. A második

— Nem járok én kedvébe senkinek!

Anyám figyelmen kívül hagyta szavaimat s egy támlányba dőlt.

— Mikor leszel készen, szeretném látni! A fali óra csakugyan későt mutat s az öltözködéshez látok.

Olyan nehezen megy az öltözés, nagyon elégedetlen vagyok magammal és mindennel.

Bele nézek a tükörbe.

Igazán semmi fiatal leányos az arczomban, sötét hajam melyet egyszerű fonatokba rendezek, még komolyabb teszi a nélkül is komoly arczomat. Szemem sötét, de semmi sincs benne abból az ideges nyugtalanságból, várakozásteljes sugárból, mely ifju leányok tekintetét jellemzi, sőt inkább szomorú s az az örökös borongás, mely a lelkem sajátja, ebben nyilvánul leginkább.

Midőn elkészülök öltözékemmel, oda lépek anyámhoz, ki közben elaludt.

— Mehetünk édesanyám!

Álmosan emelkedik fel s megigazgatja selyemruhája szétfolyó redőit.

— Hadd lássalak!

Szép, nagyon szép vagy Vera... Karcsu deli alakod apadé, szegény apadé, kinél sohasem láttam szebb alakot, szemeidet is tőle örökölted, azokat a mély tűző szemeket, épen így szokott ő is nézni. Vonásaid tán inkább hasonlítanak Aranka névidhez s ez a büzke

szet.

szokott érdekes
pán hozza az
ek Hieronymi
s egy érdekes
vannak e fü
ai Dezsőtől —
ándortól, Tele
Reveurtól,
és Irodalom

sztoj Leonak,
n sötét, saját
tásában immár
gmond könyv.

A berlini Resi
szinre Almási
nő vigjátékát
nagy és elő
arabot zajosan
anguleg fényes

lantos nemze
költeményeiből
zett. Őszintén
ársza, e szintén
poeta e leg-

könyvkereske
at a Nemzeti
Knorr Alajos
ben a szerző
ak ismertetését,
ak válogatott
laris bi óságok
vatal hatá kö
okra. ismerteti
és perenkiválti,
d, bányá, vala
és telekkönyvi
mint második
a kir. ítélőtáb
a legfőbb bírói
n a kir. Curia
bírótság ügy
gyűszégeknél,
kir ügyészé
bírák és bírói
ilyait, és ezzel
ze. A második

senkinek !
gyta szavaimat
eretném látni !
mutat s az
öltözés, nagyon
mindennel.

az arczomban,
matokba rende
lkül is komoy
mes benne abból
akozásteljes su
tetét jellemzi,
kös borongás,
nyilvánul leg-

mel, oda lépek
megigazgatja

era . . . Kar
apádé, kinél
meidet is tőle
emeket, épen
tán inkább
ez a bü-zke

rész czíme „Okiratok“ melyben legelőbb szól a jogokról és jogviszonyokról; személyiség jog, képesség és csel-kvés képességről; a családról, jogok felosztásáról, dolgokról; birtok, tulajdon, zálogjog és szolgalmakról; a dologi terhekről, örökösödésről nevezetesen a törvényes örökösödésről és törvényes osztályrészeiről; követelések, kötelezettségekről és kárról; — a j o g o k és kötelezettségek biztosításáról, megváltoztatásáról és megszüntetéséről; ismerteti a szerzői jogot: különösen a szerzői jogot írói művekre, a szerző kizárólagos jogát, a szerzői jog tartamát, a szerzői jog bitorlásának következményeit és azok büntetését; továbbá szól a szerzői jogról zeneművekre színművekre nézve, zeneművek és zenés színművek nyilvános előadásáról a képzőművészet alkotásairól, földtérképek, a természet-tudományi, mértani, építészeti és más műszaki rajzok és ábrákról, végre a fényképekről. Ezután értekeznek az okiratokról általában, felsorolja a magán okiratok kellékeit, szól a magán okiratok nyelvééről, alakjáról, az okiratok aláírásáról és keltéről. E tartalomdus füzet ára 30 kr.

Tárczanaptárak. Megjelentek Csáthy csinos kiállítású tárczanaptárjai, három féle kiállításban a legcsinosabb színes kartonfedéssel: 30 kr. egyszerűbb kartonfedéssel 20 kr. az egyszerű lapnaptár pedig 16 kr. Kaphatók Csáthy Ferencz debreczeni könyvkeresek dőnél.

Az esernyő.

— Igaz történet. —

Az ég szürke köpönyeget öltött magára, eltakarván érdem rendeit a csillagokat. Borus éj volt.

Igy kezdené a novellairó.

En nem, hanem mindjárt szellemileg beletlenyerelek a dolgok folyamatjába és előadom hogy az ifju nem „bolyongott“, „mélabus gondolatok sem kergették agyában egymást“, hanem egyszerűen egy szép színházi „kisebb fizetésű pályatársat“ kísért haza. Így hívják a kardaloknót.

Megtette ő már ezt azelőtt való este is, azonban „fellepte“ egyáltalán „nem aratott sikert“ és az ajtónál „el kellett lépnie“ „középen, rendezés szerint“, azaz inkább „rendezés nélkül.“

— Óh én erős vagyok ! mondá akkor a kicsike.

Ifjunk nem ugrott bele a — Hortobágyba, sőt mi több még egy — verset sem irt, a mi

főtartás is az övé. Az a hajthatatlan akaraterő, a szilárdság, az a meg nem hódolá, az mind a Bolényi család öröke, egészen az apád családjára ütöttél, mi gyengébbek voltunk, engedék nyebbek, s bizonyos körülmények között jobb is, ha az ember olyan. Szeretném Vera, ha te is olyan lehetnél. Egyszerű szegény leánynak, ki kénytelen másoktól függni, szerencsélensége az ilyen makacs, büszke természet; inkább szelid és hajlékony legyen, az élet kényeszetése mindent megtör, hidd el, meggyőződtem erről, kivéve, ha az ember ezt be nem várva, maga töri össze önmagát, mint szerencsétlen atyád tette. Látod, ha ő olyan, mint más ember, — akkor mi nem szenvedünk annyit.

— No bizony, ha mindenki szíven löné magát, a kit valamivel gyanusitanak, mi lenne akkor a világból? Minek is hozta ezt most fel anyám!

Mély szomorúság érzete fog el s a mint a gyertya fellellő lángjába nézek, minden főlélenkűl előttem.

Eszembe jut az a rémes éjszaka, midőn ott találtuk szerencsétlen atyámat dolgozó szobájában szíven löve, a feltárt s vérrel befeccskendett nagy számolyos könyvek között. Az a borzongató félfhomály, mely a szobában derengett s oda világított szegény édes apám halvány, a feloszlás színeit magán viselő arczára s láni engedte a kékűlő ajkakon előtűnedező vércseppeket.

több az öngyilkosságnál. — Egyszerűen várt sorára.

A „sor“ másnap este bekövetkezett. A „kisebb fizetésű pályatársnő“ már este szépen körülfogta ifjunkat. Talán valami különös melegséget érzett a pruzslikja alatt, elég az ahhoz, felkérte ifjunkat, hogy e borongós időben kísérné haza.

— Szívesen, mondá ifjunk hideg udvariassággal, de én — erős vagyok ám.

A kicsike nem szólt semmit, csak ránevetett hamisan a csillagszemével, melyek ezt látszottak mondani:

— Azt majd meglátjuk.

Elkövetkezvén az idők teljessége, mentek, mendégéltek. A szép kicsike úgy bele kapaszkodott ifjunk karjába, mint a legbájosabb kulancs. Midőn néha-néha reátekintett, szemel a gázlángok fényénél úgy csillogtak mint egy angyalba bujtatott ördögéi.

Ifjunk hideg maradt, annál is inkább mert — megeredt az eső.

A hölgy odanyújtá neki esernyőjét, mit az ifju hivatalos komolysággal bontott ki és tartott a kedves feje felé (nem a saját feje volt a kedves.)

Az ajtó elé értek.

Itt az ifju még hidegebb udvariassággal nyújtotta át az esernyőt, meghajtva magát, távozott.

A hölgy az eolhárfa hangján sugta utána: — Uram!!!

Az ifju megállott és hidegen kérde tőle: mit parancsolna.

— Uram, ön . . . megázik.

— Nem kár az a kutyának.

— En — én oda köleszőnőzném önnek az esernyőmet. Jöjjön vissza érte.

— Köszönöm, nem élek vele.

— De mégis . . .

— Semmi szín alatt.

— Te! . . . kiáltá szíporokázó szemekkel a

a hölgy, gyere vissza és vedd el, mert úgy vágom hozzád ezt az esernyőt, hogy a menyországba esel tőle.

Az ifju megállt. Lám, ennél könnyebben esett átmenni a „tegezésbe“ mint Noéminél. — Ugy látszik, ez hatást csinált. Az ifju nyomatékos léptekkel ment vissza — a hölgy szemében diadalmi tekintet — feléje tárta karjait, melyek egyikében az esernyő volt — az ifju mélyen a hölgy szemébe tekintett — aztán csendesen kivette a hölgy kezéből az esernyőt és — e l t á v o z o t t .

Siető léptei közben is hallá, a mint a hölgy többször toppantott picziny lábáival.

Sokszor hallom álmaimban azt a szivrázó siko tásat anyámnak s egy tompa zuhanást. Itt, itt mindig összefutnak gondolataim s valamely bus énekszóra emlékezem, aztán csend követ, kezik, olyan nyomasztó, rejtelmes csendesség, mintha minden működő erő megszűnnék, mely a világot mozgatja.

Most előttem van édes apám halotthalvány arca, kinek vonagló kezébe a „látszat“ után ítélő emberek nyomták az öldöklő fegyvert, hogy kiszendvedjen ártatlanul, hogy oda vessen családját a kíváncsi közvéleménynek. Nem a közmegevetésnek, hogy kerüljék szerencsétlen özvegyét és árváját gunyoros szánakozó mosolylyal . . . Soká tartott ez így, mignem, úgy mondta anyám, kiderült minden!

Egy másik hivatalnok követte el a vétkes cselekményt s szegény atyám az elviselhetlen gyanu áldozata lett.

Leereszkedő nyájassággal s „kiváló jószívűséggel“ közeledtek hozzánk azok a jó emberek, megbocsátva azt az el nem követett vétséget, melyért az én szerencsétlen édes apám oda temetkezett a kis falusi temető apró sirhantjai közé, s mint hogyha kárpótolni akartak volna bennünket a pár évi „száműzetésért“, tulságosan barátságosak lettek velünk szemben.

(Folyt. köv.)

Aztán csak egy beesukott ajtó zöreje hallszott.

Ifjunk ama büszke öntudattal vágatott tovább, hogy a történelem fel fogja jegyezni, hogy ő — erős volt.

A történelem azt is fel fogja jegyezni, hogy — számár volt.

Hanem ez mellékes.

A fő az, hogy a kicsike dühében másnap áthelyezte magát a népe kelőktől a — l o v a s s á g h o z .

Tanulság: Ifjak, ha egy högy köleszőnesernyőt ajánl fel nektek a laká-a ajtajánál, fogadjátok el — hajtsátok össze — ne v i g y é t e k e l t ő l e , de azért tarisátok — magatoknál.

Ruy Blas.

Vegyes hírek.

* **A kolera Budapesten.** Budapesten a járvány hivatalos konstatalása óta tegnapelőtt éjfélig, mint az az eddigi adatok összeállításából kiténik, összesen 735 kolerabetegedés fordult elő. E betegek közül 361 meghalt, 290 pedig felgyógyult. Október hó 22-nak éjféli 12 órájától október hó 23-nak éjféli 12 órájáig 15 megbetegedés és 16 halálozás történt. E szerint az előző 24 órai időszakhoz képest a megbetegedések száma hattal kevesbedett, a halálozásoké öttel szaporodott.

* **Egy magyar mormon nő** időzött a napokban Eperjesen. Élete — mint a Felv. Szemle írja — kész regény. Neve Hammer Teréz. Csak 14 éves volt, midőn szeretőjével Franciaországba szökött. Szeretője Bordeauxban cserben hagyta s a szegény leány gyalázatos lélekküfárok kezébe került, kik Dél-Amerikába akarták vinni. Szerencséjére a hajóu egy mormon vallású amerikaiak, mr. Sternenek annyira megtetszett, hogy magával vitte a Sóstó mellékre, ahol ő lett 12 ik neje. Hanem Sterne ur 8 év múlva torkig lakott 11 neje hallatlan veszekedésével, a faképnél hagyta őket a mormon vallással együtt és Philadelphióba költözött Hammer Terézzel. Nemrég meghalt a vagyonos yankee és minden vagyonát a nejejére hagyta. Ez visszatért Eperjesre, hogy öreg anyját magához vehesse, hanem Eperjesen már nem találta. Özv. Hammerné mintegy 5 évvel ezelőtt elköltözött a városból, senkise tudja hová.

* **Reklám-menyasszony.** A Londonban megjelenő „Perseus Weekly“ című lap kiadójának az az eredeti ötlete támadt, hogy az előfizetőinek jutalom fejében felajánl egy házassálandó leányzót, kinek szép kezével még 2500 frank évi jövedelmet is adna. A londoni íjre-éhes leányok seregében könnyen akadt is vállalkozó, még pedig egy szép és kedves leány, ki anyjával London egyik külvárosában lakott. A válogatás után a leányt a választásra már nehezebben ment. Százával jelentkeztek a válogatásra, a társadalmi foglalkozások minden rétegéből. Az arczképek utján történt választás után a kiadó ajánlólevéllel látta el a kandidátust és az előfizetők számára fentartott menyasszony lakására küldte őket. Itt hektoliter-számra fogyott a tea és az elfogyasztott kalácsokból tornyot lehetett volna építeni, de a leány még sem tudta magát elhatározni a választásra. Az elmés kiadó végre belátta, hogy néha a házasságok mégis az égben köttetnek és elállt ama szándékától, hogy egy előfizetőjének a boldogságát megalapítsa. A „reklámara“ pedig szánja-bánja, hogy oly válogatós volt.

* **Tolvaj, a kit nem mernek keresni.** Napokban a napokban Bourgeois francia közoktatásiügyi miniszter tiszteletére banketet adtak, melyben Loire-Inferienre département préfectje: Cleffie is résztvett. Cleffie, nehogy a banketet tulságosan sokáig tartson, maga elé tette az asztalra aranyóráját. Mikor a banketet bevégezték, a gondos préfect azt tapasztalta, hogy az órája eltűnt. Később arra is rájöttek, hogy az ezüst-evőeszközökből is hiányzik néhány. A dologban az az érdekes hogy nem is igen merik keretni a tolvajt, mert attól tartanak, hogy nagyon előkelő állású tolvajt találnak elcsipni s még nagyobb baj lesz a dologból.

Napi hírek.

— Rendkívüli városi közgyűlés. A törvényhatósági bizottságot még e héten rendkívüli közgyűlésre hívja össze gróf Dégenfeld főispán. A közgyűlés ideje péntekre van kitűzve. Csupán három tárgya lesz, az egyik: az igazságügyi palota építésével kapcsolatos szt-anna-utcai telek átengedésének az ügye, — melyet a városi tanács ma d. e. fog javaslatlall ellátni. Kifejtettük már, milyen nagy érdekek fűződnek ezen most ugyszólván semmi sem használt üres telek átengedéséhez, amelyet a város a fennálló viszonyoknál fogva jövőben sem tudna másként kellemesen értékesíteni. A jog- és pénzügyi bizottság nem javasolja a pénzügyminiszter által kért eme teleknek átadását, valamint nem javasolja az igazságügyminiszter által még két évig, a törvényeséki palota felépítéséig fizetendő évi sedgelmet a bíróságok lakbéré pótlásához, amely évente 4700 frtot tesz. Nem akarjuk vitatni a bizottság többségének ismeretes indokait; csak rámutatni kívánunk ismételen a közgyűlés előtt, hogy miket veszíthet Debreczen város és a közérdek ilyen akadékoskodással, ha ez netalán a közgyűlés kebelében is többségre tudna vergődni. Mert nem egyedül az előtt a kérdés előtt áll a város, hogy odaadja-e a várad-utcai Abaldó-ból kitelepítendő kincstári hivatalok számára a pénzügyminiszter által kért üres telket, kívül a városon. Kérdés az is, akarja-e hogy a városházáról mielőbb kiköltöztessék az annyira alkalmatlankodó fogházat; akarja-e, hogy a törvénykezés egy modern, czólsruu épületben helyeztessék el; akarja-e annak lehetőségét, hogy a városháza kibővítéséhez végre valahára komolyan hozzá lehessen fogni; akarja-e, hogy a tervezett építkezések által a közönségnek új kereseti források nyitassanak; akarja-e, hogy mindazok a közigazgatási, igazságszolgáltatási fontos érdekek, amelyeknek kielégítése, évtizedek óta közhajt képeznek, már most elérhessenek és ne legyünk kénytelenek erre még évekig várni. — Az igazságügyi miniszter a váradutcait telket teljesen megfelelőnek találta; csodálkozunk, hogy a bizottság ügyvéd tagjai olyan nehezen tudnak ebbe belenyugodni s a jogkereső közönség kényelmére hivatkozva, még mindig arra törek-szenek, hogy valahol a város közepén épüljön a törvényszéki palota. De hol van a város közepén olyan telek, mely terjedelmre nézve vete, kedhetné a váradutcaival? Ha talán van is, föltehető-e, hogy akár a város, akár a miniszter, akinek még pusztán az építkezésre sincs 200 ezer forintja, — mostanában száz-avagy kétszáz ezer frtot kölcsön telek vásárlásra? A bizottság ügyvéd tagjai készek lettek volna a város istállójának és a szomszédos kisedővodának telkét elajándékozni. Ez tágas, nagy telek, de mi állítjuk, hogy fekvésénél fogva bármelyik tervező sem lett volna képes feladatát ugy megoldani ott, amint ezt a két utcára nyíló, még nagyobb várad-utcait telken teheti. — De meg a jövőre is kell tekinteni. Egy ügyvéd, városi képviselő tegnap azt kérdezte tőlünk: mondjuk meg, micsoda cz lra van kiszemelve a város istállójának telke, ha már azt jövőre való tekintetből nem hajlandó törvényszéki épület és fogház számára átadni a város. A bizottsági tag ur, aki melegen érdeklődik városunk fejlődésének minden mozzanata iránt és aki lelkesen karol fel minden modern igényt szolgáló köz-célú intézményt, könnyen kitalálhatná e teleknek jövőbeli nagy hivatását. Hiszen megbecsülhetetlen értéket fog az képviselni, midőn például

a nyilvános vásárcsarnokok felállítására kerül a sor és a tágas köztutereken szükölködő város, nem lesz kénytelen méreg drága áron sajátítani ki vásárcsarnok számára magán háztelkeket. A mi közelebről a Sz-Anna-utcai dohánybevaltó hivatal által most is elfogalt telket illeti, fölemlítjük, hogy azt a város 1756-ban ingyen engedte át a magas kincstárnak mindaddig, amíg a rajta emelt épületekre a kincstárnak szüksége lesz. A tanács ma déiben a főispán elnökele alatt tartott üléséből az ujabban kért telek átengedését javasolja. A rendkívüli közgyűlésnek még két más tárgya lesz: dr. Bakonyi Samu beadványa a tisztii főügyész választásáról fölvert jegyzőkönyv kiigazítása iránt és az 1893. évi virilisták névsorának megállapítása.

— Tomplomszentelések. A tiszántuli egyházközség területén közelebb három helyen is lesz tomplomszentelés, u. m. f. hó 30-án Gyulaváriban, nov. 6-án N-Kállóban, hol az új torony avatják fel, s végre nov. 13-án balmazújvárosi tomplomszentelés ünnepélye fog tartatni. Kíss Áron püspök mindhárom helyen kilátásba helyezte megjelenését. A nagy-kállói ev. ref. egyház számos építkezéseinek, közelebb monumentális tornya felépítésének alkalmából, folyó évi november 6-án, a reformatió évforduló ünnepélyével összekötött hálá- és öröm-ünnepet rendez. Az ünnepély programja: I. November 5-én Kíss Áron püspök fogadtatása. II. November 6-án délelőtt 9 órakor istentisztelet a következő sorrenddel: 1. Gyülekezeti ének. 2. Ima: tartja Kíss Áron püspök. 3. Polgári dalárda éneke. 4. Alkalmi egyházi beszéd, mondja Lukács Ödön esperes. 5. A vegyeskar éneke. 6. Vázlatok a torony történetéből, előadja: Görömbey Péter líkész. 7. Urvacsorai beszéd, tartja: Sáfrány Zsigmond téglási lelkész. III. Déli egy órakor közeled a nagyvendéglőben. IV. Délután 3 órakor e. m. lelkész értekezlet. V. Este 6 órakor a vármegyeház nagytermében hangverseny.

— Emke perselyek. Az E. m. k. e. debreczeni és hajdumegyei választmánya által elhelyezett perselyek közül néhányat közelebb bontottak fel s azokban következő összegek találtak: Az 1310. számú kisperselyben (mely persely a debreczeni dohánygyárban volt elhelyezve) találtak 41 kr. — Az 1368. számú kisperselyben, (mely a debreczeni dohánygyárban volt elhelyezve) találtak 77 kr. — Az 1623. számú nagy perselyben (mely a debreczeni ipar- és kereskedelmi banknál volt elhelyezve) találtak 9 frt 6 1/2 kr. — Az 1697. számú nagy perselyben, (mely Beér Kálmán rendőr alkaptány urnál volt elhelyezve) találtak 17 frt 44 kr., együtt 27 frt 68 1/2 kr. Mely összeg szabályszerű eljárás végett Bészler Károly pénztárnok urnak átadatott. Karap Móríc s. k. Bészler Károly s. k. pénztárnok, Roncsik Lajos s. k. ellenőr. Péter Gábor s. k. jegyző.

— Színház. Felhő Klárit a magasabb régiók nagy érdeklődése között adták elő hétfőn, a földszint közönsége gyér számban jelent meg. Soha színtelenebb Felhő Klárit nem láttunk, mint Örly volt. Kíttunik, hogy ő nála az, a mit „művészetnek“ neveznek, nem egyéb, mint egyéni kedvesség és ügyesség, semmi más. És ha a szerep eltér az ő lényétől, abban mozdulni sem tud. Így volt Felhő Klári drámai szerepével. Annál hatalmasabban emelkedett ki Szilágyiné erőteljes játéka. Viola Éva szerepében és senki sem találta Hunyadyt elítélendőnek azért, mert a feleségétől elfordult a szive Evához. Szilágyiné nyílt színen is többször kapott tapsot s felvonások után külön kihívták. A jövő színházgatójának gondoskodnia kell róla, hogy Szilágyiné el ne veszítse a debreczeni színház. Emődi Irén kis szerepében nagyon tetszett, meg is tapsolták. Locsarekné és Rónaszéky öreg ágyúkkal rukkoltak ki humor tekintetében, kaptak is tapsot rengeteg mennyiségben. Hunyady a szokott jó volt, sőt szomorú dalait olyan művészi melancholiával adta elő, hogy ugy még soha sem hatott. Balassa az ő fiuom humorával és Szendrey, Tompa szintén felemlítendő. Peterdy nem a legkíttünőbb volt és csak igyekezetről beszélhetünk.

— Ismét színházi válság. A temesváriak Krecsányi Ignácczal szemben nem hagyják magukat. Mikor az aradi színház elnyeréséről volt szó, az élelmes Krecsányi felmondta a közönséges Temesvár-pozsonyi színházat. Feliramodék azonban Nagy László városi tanácsos a miniszterhez, a ki maga is tudja, minő fontos kultur-missziót teljesít a színház. Temesvárott és Pozsonyban s az lett a vége, hogy Krecsányit a miniszter nem bocsátotta ki a szerződésből. Most, hogy a debreczeni színházról volt szó, Krecsányi természetesen sietett elnyerni ezt az őt megillető helyet, mely Buda nyári szinkörével összekapcsolva, elképzelhetetlen magasan állott volna a többi színházalomsokkal szemben. És ezt annyival inkább elnyerhette volna, mer: Temesvár-pozsonyi szerződése most tisztességgel lejárt. Azonban Nagy László temesvári h. polgármester és nagy magyar színházbarát ismét nyakába vette a vasutat és rohan fel a miniszterhez elmagyarázván neki, hogy Temesvárhoz és Pozsonyhoz megfelelő direktort nem lehet kapni Buda nélkül. Mint temesvári levelezőnk tudatja Nagy Lászlót megbiztatta a miniszter, hogy Budát nem engedik csak annak az igazgatónak, a ki Pozsonyot és Temesvárt is vállalja. Krecsányi nagyon ragaszkodik Budához és most már mi debreczeniek sem tudjuk, hogy az új viszonyok között reflektál-e a színházunkra. Ez azonban nem olyan nagy dolog ránk nézve, mint a szegégy színházakra. Mert Debreczen minden körülmény között kaphat megfelelő igazgatót, de a színházvilág a legnagyobb bizonytalanság között van és lesi a színházi válságok megoldását, melyektől sorsuk jobbra vagy balra dőlése függ.

— A debreczeni m. kir. pénzügyi igazgatóság 24140—1892 II. sz. a. kelt megkeresése folytán a debreczeni rendőrkapitányság lapunk utján felhívja a város mind azon lakosait, kik jelenleg szeszest italoknak kis mértékben elárúsításával foglalkoznak, hogy ha ezen üzletüket jövőre is folytatni akarják, szabályszerűen fesszerelt kérvényüket, a helybeli pénzügyigazgatósághoz 1892. évi november hó végéig nyújtsák be, mely esetben kérelmük elintézéséig a kímérést az eddigi feltételek mellett folytathatják.

— Diurnista mint nocturnista. A diurnisták előadásán nagy patália esett a karzaton. A biztos felment oda s látva a botrány okozóját így kezdte:

— Ki ön?

— Én magyar királyi diurnista vagyok.

— Kérem — mondja a biztos a színpadra mutatva — odalenn az uraknak szabad skandalizálni, de idefenn nem.

A diurnista nem engedett, a minek az lett a vége, hogy bekísérték egy éjszakára. Így lett a diurnista nocturnistává, a mi nagy különbség, mert az egy éjeli nocturnistáságért sokkal többet kell a boldogtalannak fizetnie, mint a mennyit neki a diurnistáságért egy nap fizetnek.

— Bezárt diák. Nem olyan diákról van szó, a ki talán a tanár zárt be papírgaluskára lecke-nemtudás miatt, hanem egy olyanról, a ki a Kossuth-utcait kistemplomba zártak be. Az amiczet elnyomta a buzgóság és a haragzó vasárnap délután oda csukta. Csak esti 9 órakor juthatott abba a helyzetbe, hogy tudassa a külvilággal sanyaru helyzetét. Sok időbe került, míg az új-soron lakó harangozótól elő tudták keríteni a templom kulcsait s a diákot kiszabadíthatták sanyaru helyzetéből.

— Gyalogsági laktanya építése. A közös hadsereg számára tervezett gyalogsági laktanya építési munkái biztosítása ügyében tegnap d. u. ülést tartott a városi nagy építkezéseket vezető bizottság, gróf Dégenfeld József főispán elnökele alatt, s azt a javaslatot terjesztette a tanács elé, hogy az árlejtést minél előbb hirdesse meg, az ajánlatok felbontásának idejét pedig í. évi decz. 20 dikára tűzze ki. Az összes építési munkák 387 ezer frttal vannak előirányozva; pályázat alá ezuttal 368 ezer frt értékű munka kerül.

— A veszedelmes rém. Elmondták sokszor az orvosok és statisztikusok, hogy ma már nem a kolera a legveszedesebb emberpusztító. Csak szenzációsan lép föl, de nem ragad el annyi áldozatot, mint más, folyvást itt lap-

pangó járványok Kétségtelen ténynek találjuk ezt most is, ha egybevetjük a difteritiszről érkező híreket. Az országnak majd minden részében ijesztően pusztít e veszedelmes rém. A difteritisz H. Bösörményben is egyre szedi áldozatait. A hivatalos kimutatás szerint szept. hónapban a difteritiszes betegek 63 százaléka halt el; okt. hónapban még inkább szaporodott a betegülések, és halálozások száma. Most már az iskolák sincsenek megkímélve a rettenetes betegségtől.

— **Helyszini szemle.** Puky Gyula. kir. táblai elnök, Cserna Vincze kir. főügyész, Simonffy Imre polgármester és Balogh Mihály főmérnök ma d. u. megsejmeltek a törvényszéki palota és fogház számára kijelölt várad-utczai Abaldó telkét.

— **Az italmérési és fogyasztási adók bérletét** — mint lapunk zártakor értesülünk — a pénzügyminiszter nem a városnak, hanem a konzorciumnak adta ki. E hirt még ma csak fenntartással közölhetjük.

— **Uj honvédszobor Debreczenben.** A lapunk által föllevenített eszme, hogy az új honvédszoborra begyűlt alap gyarapítása, és egy nagyobb szabású emlékmű érdekében a hazafias társadalom ujjalg mozgásba hozásának széles körben talákozott helyesléssel. — A Csokonai kör tagjaitól hallottuk, hogy ennek a körnek kell a mozgalom élére állani, annyival inkább, mert ez vette át a feloszlott Emlékkert társulat által létesített közkerteket, az azokban lévő emlékekkel együtt, de azért is, mert a Csokonai kör letéteményese annak a feladatnak is, amelyet az Emlékkert társulat a kőoroszlán és a pályai országút mentén emelkedő emlékkő felállításával teljesített. — Hogy egy ügyesen szervezett újabb gyűjtő bizottság mind-n eddiginél nagyobb eredményt fog érni, az iránt nem lehet kétségünk. — Egy öreg ur, aki bár szerény, de azért tevékeny részt vett az 1848/49-diki nagy eseményekben, úgy nyilatkozott, hogy tisztifetéséből szívesen kisorsít minden hónapban egy forintot az új szoborra. Hány ilyen lelkes hazafit fog találni a szoborbizottság, ha buzgón hozzájárul a gyűjtéshez. — Az új honvédemlék eszméjének történetére nézve különben az alábbi hiteles adatok állanak rendelkezésükre. — A debreczeni csata emlékére állított kőoroszlán leleplezése után már két évvel 1869-ben felmerült az a terv, hogy a honvédsírok fölé is emléket állítson a hazafias kegyelet; — később, mikor még pénz sem volt e célra, a városi tanács a téglalapot is lerakatta, a legmagasabb dombon. A honvédsírok rendezése után mind határozottabb alakot nyert ez a terv s 1881-ben a városi közgyűlés kimondotta, hogy a sírok fölé díszes emléket állíttassék, melynek költségeit közadakozás által kívánta beszerezni; egyúttal megbízta a tanácsot, hogy a kivitelre nézve javaslatot készítsen. A rendőrség által eszközölt gyűjtés 1882-ben 400 frt 88 krt eredményezett. 1885-ben a szépitészeti bizottság javasolta, hogy a kőoroszlánt vigyék ki a sírok fölé, helyébe pedig a szabadságharcot jelező díszes szobrot emeljen a város. A költségeket 30 ezer frtra számította. A városi tanácsban az előadó csakugyan ilyen irányban tett javaslatot, indítványozván, hogy a főispán elnöklése alatt előkelő férfiakból és nőkből szoborbizottság alakíttassék, mely szélesebb mederben eszközölje a gyűjtést. A tanács azonban nem fogadta el az előadó javaslatát; hanem az ügyet vissza terjesztette a szépitészeti bizottságnak. Mert a tanács a közgyűlés által a honvéd sírokhoz elhatározott emlékügyét nem tartotta összekötendőnek az emlékkertben lévő honvédemlék helyett állítandó nagyszabású szobor ügyével, mivel ez által a közgyűlési határozat végrehajtása igen sokáig húzódnék. Ennélfogva a tanács felhívta a szépitészeti bizottságot, hogy ezen ügyet egészen önállóan tárgyalja. 1885-ben Boros Sándor sírkő raktáros ajánlott fel egy kisebb szerű márvány követ a honvéd sírokra, amelyet ott el is helyeztek. 1888-ban a közgyűlés megújította 1881-dik évi határozatát; minthogy pedig az emekalap még akkor 3082 frt volt, a tanács pedig a költsé-

geket 5000 frtra számította, újabb gyűjtés rendeltetett el, amelyből azonban csak 132 frt. 70 kr. — A debreczeni honvéd egyesület ugyan ezen évben 170 frt. 23 krt. adott át a tanácsnak, mint a Mayer Ferenc által még 1867-ben eszközölt gyűjtés eredményét. A szobor alap azóta négyezer frtnál többre szaporodott.

— **A zenede új tanárát** Friedman József hegedűművészt, mint e városban teljesen új embert, kinek nem igen sikerült még a nagy közönséggel megismertetni tehetségeit, lapunk utján is ajánljuk a közönség figyelmébe. Ahol eddig tanított, magánháznál, mindenütt dicsérni hallottuk s így megérdemelné a szélesebb körben való felkarolást, s mi ajánljuk őt a hegedűművészetet elsajátítani óhajtok figyelmébe.

— **Bók vagy gorombaság?** Oh kisasszony, ön olyan szép, hogy bizvást főbe löheti azt, a ki önnél szebb s én viszont azt, a ki nálammal — o s t o b á b b.

— **Vadász-gyűlés.** A következő meghívást vettük: A debreczeni vadásztársaság választmánya által 1892. évi okt. hó 28-án (pénteken) délután 6 órakor a városháza kis-tanácstermében tartandó ülésre a választmányi tagokat tisztelettel meghívom. Debreczen, 1892. okt. 25 Pálffy István alelnök.

— **Öngyilkos leány.** A napokban említettük, hogy Jámor Jánosnál egy dajka: Ványi Eszter gyufaoldatot ivott. A szerencsétlen ma elhunyt és holttestét bevitték a közkórházba. Tettenek okát a háziak következőleg adják elő: Ványi Eszter előbbeni gazdájától valamit ellopott, melyért a törvényszék több havi fogházra ítélte. Ványi Eszter nem tudta elviselni a szégyent és a halálba menekült a becsukatas elől. A szerencsétlen négy napig küzködött a halállal.

— **Gönczy egyesület alapszabálytervezetének** vázlatát a létesítő bizottság beküldötte hozzánk. Az egyesület célja tanító-testületi működés, tanzszer muzeum és tankerületi könyvtár alapítása, fenntartása, egy „tanítók otthonának” létesítése és fejlesztése. Működése kiterjed egész Hajdumegyére; székhelye pedig Debreczen. Tagjai lehetnek férfiak és nők, lehetnek rendesek, alapítók és pártolók.

— **Hibaigazítás.** Lapunk tegnapi számának azon újdonságába — melyben a „Nagyvár” a d-nak a „Sebek”-ről írt kritikáját reprodukáltuk — sajtóhiba csuszott be. Ugyanis harmadik sorának azon kitétele: „melyet Iványi Ödön ismert nem írónk”, úgy olvasandó helyesen: „Iványi Ödön ismert nevű írónk”. A ből csészeti fakultásra telajánlott újabb 30 000 frtról szóló újdonságunkat pedig 250 és 200 frt helyett 250 ezer és 200 ezer frt olvasandó.

x **Kovács és Mezey** a legnagyobb budapesti bevásárlási cég tea, rum, cognac és kávéárúkbán. E két ur e téren szerzett számos tapasztalatuk után, átvették a már évek óta ismert Bieber-féle exportüzletet, a kerepesi uton 6-ik sz. alatt. Alkalom nyílt már megizelni a Kovács és Mezey cég különféle minőségű tea, rum, cognac és kávé cikkeket és általánosan, sőt gourmandok véleménye szerint is ezen árúknak mind a legfinomabbak, tiszták és valódiak, miután a cég összes készleteit első bevásárlási helyekről u. m. Pecking, London stb. hozatja, ajánlatos volna t. olvasóinknak ezen cég részletes árjegyzékét meghozatni.

Adakozások a debreczeni nőegylet árvaháza részére.

A debreczeni jótékony nőegylet árvaháza részére 1891/92-ben vagyis 1891. Jul. 1-től 1892. Jul. 1-ig számítva, házakönti gyűjtésekből következő kegyadományok folytak be.

Bonyács Emilné és Molnár Janka gyűjtése Hatvan Kis és Mester utczákon I. Bonyács Emilné, Kovács Sándorné, Dr. Popper A.-né, Széll Jánosné, Fehér H.-né, 2—2 frt. Klein Gyuláné, Kovács Gyuláné, Erdey Mihály, Mihalmó István, dr. Óreg Jánosné, Györfi Józsefné, Draveszky Anna Konrad Jánosné, Simonffy Gyuláné, Széll Farkasné, Tamássy Béláné, Dr. Nagy Kálmáné, Dr. Fáy Márkné, Kenykovits Istvánné, Bih-

nek Istvánné, Nagy Sándor, Raics Lajosné, Zalay Márkné, Szabó Józsefné, 1—1 frt. Gerbenger Dezsőné, 60 kr. Jakobinits A., Debreczeni G. né. V. Gy. Szőke Ferenczné, Faragó Balászné, Keller Dávidné, Serli Edéné, özv. Vértesi Gyuláné, N. N. N. Hecho Istvánné, N. N. 50—50 kr. N. N. 40 kr. Moskovich A. 30 kr. N. N. Szabó Antalné, N. N. N. N. N. Szőlősi Jánosné 20—20 kr. Weisz Ignátné, N. N. 10—10 kr. Péterfi Károly 40. Összesen 38 frt. 10 kr. Termény 4 liter bab.

II. Riesz Lipótné és Szallay Ferenczné ivén Kádas és Miklós utczán. Csanak József 5 frt. N. N. Balog Péterné, Sik Lajosné, Czegléy Ferenczné, Kovács Imréné 2—2 frt. Horváth Tamásné, K. Tóth Kálmáné, Szathmáry István, Bay Gáborné Faragó Mihályné, Falk Lajosné, Péntes Sándorné, Szüts Mihályné, Horváth Jánosné, Erdődi Dánielné, Sz. J. Dr. Brief Gyuláné, Dr. Irinyi Istvánné, Babó Miklósné, Császár Sándorné, Szilágyi Károlyné, Mácainé, Schwartz Máténé Hochfelderné, Leszkay, Falk Armin, Erdei Ferencz, Szathmáry Mihályné, Balogh Istvánné, Bloksay József, Boldog Istvánné, Gyürky Sándorné, Sággy Gyuláné, Csikos András, Partart Katalin, Varga Ida, N. N. Dankó, Ozsváth Ferencz, Hannel Sámuelné Dalmi Kálmán, özv. Balogh Mihályné, Lichtenstein Józsefné, Katz Hermanné, Kende Ignáczné, Veszprény Zoltánné 1—1 frt. Bartha Mihály 60 kr. Katz Jakabné, Nagy Amália, N. N. Kepesné, N. N. Mórincz Bertalanné, Pingor Istvánné, Egy valaki, N. N. N. N. Faragó Jánosné Barczáné, Turay Farkasné, Bánóczy Lajosné, Fényes Gyuláné, Papler Ferencz, Schaitl Józsefné, Rozenbergné, özv. Sarkadiné, Horváth Gáborné 50—50 kr, özv. Molnár Sámuelné, Károlyi Sándorné, Jankovitsné, Kopányi D-né, Deutsch Jakabné, Kucsár József, Bot Istvánné 40—40 kr., Kozák Mihályné, N. N., Balogh Mihályné, Horváth Ferencz, Keményné 30—30 kr. Tóth Jánosné, Balog Ferencz, özv. Bör Józsefné, N. N., Friedman M.-né, Tenkei Imre, Tóth András, Molnár Albert, Szőke Jánosné, Halasi Józsefné, özv. Dobszay Andrásné Lippe, N. N., Kecskés Jánosné, Schwartz Máténé, 20—20 kr. N. N., 15 kr. N. N., P. L., Deutsch Sámuel, Csuka Lajosné, Diószegi Istvánné 10—10 kr. Összesen 75 frt 05 kr. Termény: özv. Hatvani Istvánné ajándékozott 2 kötet tengerit és Csizsa Andrásné 1 véka búzát.

III. Mayer Emilné és Feischl Károlyné urnők gyűjtése a Széchenyi utczán, Steinfeld Mihályné 50 frt, Horthy Andor 10 frt, Aron Manóné, Alföldi takarékpénztár, Berger Henrikné, Hardstein Péterné, Medve Kálmáné, Puky Gyula, Katz Józsefné 5—5 frt. Balogh Imre, Feischl Károlyné 3—3 frt. Aron Jenő, Boczkó Sámuel, Bolla Kálmáné, Boboryné, Cathó Ferenczné, Drucker Mór, Fischbein Ignácz, Dr. Moskovitz Jenő, Nyers Lajosné, özv. Simon Györgyné, Berger Mórné, 2—2 forint. Fabriczius Gézáné, Braun Miksáné, Berger Jenő, Dóczyné, Farkas Mórné, Feischl Irma, Feischl Johanna, Gáll Józsefné, Ganovszkyné, Hrabéczy Antal, Jakabovits Ignáczné, Karczag Gyuláné, Kohn Gyula, Kohn Lajosné, Lévy Ferenczné, Lovász Dánielné, Marialaky Mihályné, Dr. Madgyaszay, Mencez Henrikné, Megyeri Pálné, Nagy András, özv. Nagy Ferenczné, Nánassy Lajosné, Nászay Józsefné, Paczelt János, Preizer Sámuelné, Sarkadiné, Szabó Jánosné, Schwartz Bernátné, Schrott, Simonffy János, Takács Józsefné, Tóby Istvánné, özv. Tóth Mihályné, Torday Gáborné, Tópler Sándorné, Treletzky Imre, Vági Sámuelné, Varga Károly, Vértessy Istvánné, N. N. N. N., 1—1 frt. Bayer Ferenczné, Goldstein Márkné, Jakobovits Henrik, József, Rozenveigné, N. N. 50—50 kr. K. Tóth Mihály 40 kr. özv. Unger Benjaminsné, K. J. 30—30 kr. Krausz Samu, Zátorszky, N. J., N. N., 20—20 kr. Összesen 170 frt 30 kr.

IV Szabó Kálmáné és Legányiné urnők gyűjtése a Varga utczán. Aron Miksa, Huzly Luiz 5—5 frt. Szakszó Rezső, Márton László, Simon Istvánné, Kuczik Gáborné 3—3 frt. Gondy és Eggy, Paksy Imréné, Varga Ferenczné, Paksy A.-né, Bechert Manóné, Mikolczy Jenőné, Reviczky Emil, Pálffy Dánielné, Fényes Gyuláné, Szliuka Paula 2—2 frt. Fische Nándorné, Magyary Károlyné, Váci Jánosné

Siegmeth Károlyné, Dr. Benedek Donogán Istvánné, öz. Konthy Józsefné, Svanda Garam Jenőné, Valaki, Kocsár Gáborné, Ujházi Károly, Brunner Edéné, Bekényi Ottokárné, Stahl Gézané, Farkas Lajosné, Kegyesrendi társ ház Pruzsinszkyne, Boros László, Budai Józsefné Fürst Mátyás, öz. Szilágyi Józsefné, N. N., Regécziné, Balogh Istvánné, Szokolczay Jánosné, Pálffy Gáborné, Szmrácsányi Lajosné, N. N., Dr. Horváthné, Tóth Ferenczné, Fetter Gézané, Raviczky Józsefné, Talie Schmidt, Dobozy Edéné, Baróthy Béláné, öz. Mozer Adolfné, Hanke Lajosné, Félézyházi Jánosné, N. N., öz. Szép Józsefné, Csuka Jánosné, Sebes Györgyné, Vetéssy Mihályné, Oláh Gyula, Faragó Bella, Madács Józsefné, Oláh Miklósné, N. N., Weisz J. Lajosné, Reich Sámue né, Jánossy Józsefné, Sándor Kálmáné, Mauchs Imréné, Kovács Józsefné 1—1 ft. N. N. 80 kr. Medgyesy Ferenczné, Prahácsné, Japhen Jenőné 60—60 kr. Hanke Emilné, Feshlich Venczel, Balla Károlyné, Errovits, Nyitrai Edéné, N. N., Szentessy Jánosné, Rankay Józsefné, N. N., Bihary Józsefné, Tóth Istvánné, Trnka Gottliebne, N. N., öz. Varga Imréné, Szabó Ágostonné, Mandelné, N. N., Tarnavné, Forián, Frank, Chia, György 50—50 kr. Juhász Imréné, Vitárius Sándor 40—40 krt. Bozóky Jánosné 32 krt. Lichmanné, Stern Albert, Bencsik Boldizsárné, Mórász Mária, Pomár János, Polacsep Lipótné 30—30 krt. Topicsné, Montay Barna, Lusztig Ignátné, N. N., N. N., Vékonyne, Vilmányi Sándor 20—20 krt. Balogh Istvánné 15 krt. Kripkó Lajosné, N. N., N. N. 10—10 krt. Összesen 115 ft 37 kr. Termény: Váczi Jánosné 1 zsák burgonya, Trásy György 1 zsák buza, Buzás Elekné 1 zsák burgonya, Balogh Jánosné 1 véka buza.

(Folyt. köv.)

CSARNOK.**Malvin.**

Vallat vont. Ő pedig közeledett a virágai övedzett pamlaghoz s megállott. A lecsukott függönyökön át besűrűdő napsugarak halvány fényvel vették őket körül.

Mintha csak fényes nappal szellemek jártak volna.

Azok is voltak, szellemek, melyek az életből tértek vissza.

Fiatalok. A kettő együtt alig egy félszázad koru. Az ifju mindig örülten szerette. Szereti most is, négy év óta.

Senki sem gyanította. A nő legkevésbé. Az első percztől magába temeté titkát.

Oh, ha észébe jut!

Hideg téli reggel volt.

Malvin a templom felé vezető sétányon jött a marquis karján.

Fehér nászruha volt rajta. Mintha az új marquisnének az ünnep fényében könnyek ragyogtak volna szemeiben. Ő meg úgy érzé, mintha mindjárt megsemmisülne.

A marquis? Ifjúkori barátja, ugyszólván testvére. Hogy történt az egész, nem tudja. Hiszen az a gyermek nemrégiben majdnem a térdén játszott.

Talán mert fiatal volt, pártfogásra szorult és a marquis jó ember. De e jó ember szerelme hideg és ha érzéke úgy hozta magával kérlelhetlen, dühös vaddá lön.

Egy év múlva leányuk született. És Malvin sápadt homlokát anyai boldogsággal nyomta a kis párnácskába, honnan egy angyal mosolygott felé. Szenvedett talán? Valószínű.

A két lény közt benső társalgás fejlődött. Ott Malvin előtt a pamlagnál, a félhomályos teremben, az egész mult elvonult előtte.

A fény közepette sok baj és bánat tárult fel.

Malvin Olaszországból érkezett. Egy év óta nem látták egymást és mégis azt kívánta, hogy azonnal visszatérjen.

A fiatal nő vállat vont. Unatkozott, kedvetlen volt s kívánta, hogy ő mondja meg férjének, miután saját maga hiába készül rá már egy éve.

Lehet, hogy nincs igaz. Nem védi magát. De egy szóért nem dobjuk ki a nőt, kivált ha még gyermeket ápol.

Igaz, hogy nem szerette férjét, most szeretett. De az a más ezt sohasem tudta. Végre is ő maga bevallotta ezt férjének, csak az illető nevéét hal gatta el.

De miért is? hisz ez egyedüli titka volt! Elutazása is ártatlanság mellett szól. Azt hitte, hogy visszahívják. Hiszen még kis leányát sem ölelhette meg.

Nem hitták? Jól van, visszatért.

Tovább is tűrni a számkivetést ez tulajdaja erejét.

Férje tegyen, amit neki tetszik, ő a kis Annát látni fogja magához veszi, elviszi, mert gyermeke nélkül nem élhet.

Mindezt Malvin lassan, csaknem suttogva mondta el, könnyeit elfojtva. Hosszu pillái alul mintha félték volna kitekinteni szemei. Olyan ellentét volt szelid féltékenysége és erős elhatározása között.

Az ifju nagyon szenvedett.

A marquis nem mondta el neki a szakadás okát és ő, aki szeretett, nem merte kérdezni.

Egyszer célzást tett a távollétre, de minden további szónak utját vágta e felkiáltás:

— Soha!

Soha? Hát ő volna a bünös.

Most már fájdalom, tudta.

Maga vallotta be.

Malvin fölemelkedett:

— Ki küldte önt ide? Nemde ő!

— Biztosítom...

— Vallja meg, hogy az ő rendeletéből kívánja visszautazásomat.

— Nem, Malvin, magamtól jöttem ide. Önnek el kell hagynia Párist. Legalább nyolcz napra. Ide utazása oly rohamos. A marquis nem volt rá elkészülve.

— Én nem kívánom ötlátni. Én Annámat akarom.

Hangja csaknem megtört s így folytató:

— Jól tette, hogy eljött, jól esett nekem. Talán hallok valami hangot arról, hol él... Hol van gyermekem.

De tudja meg, ezzel én meg nem elégszem, Birni akarom őt, látja b-teg, nagyon beteg vagyok. Annyit kineztek, gyötörtek! Nem érdemeltem meg. Bátran mellettem hagyhatták volna. Elég lett volna, ha picziny ujjait szivemre teszi, hogy minden titkom ott rejtve maradjon. A gyermekek gyakran szülnék szerencsél.

Elbeszélésében csaknem elalélt, egyszerre azonban hirtelen összeszedve magát, felkiáltott:

— De nem, nem volt szükség a leányomra becsületes a szony vagyok, nem akarom, hogy ebben valaki kétkedjék.

A besugárzó nap megvilágította arcát. Mintha most látna tiszta ifjúságában, mint négy évvel ezelőtt, a hideg téli reggel a templomhoz vezető uton.

A fali óra hármát vert.

El kellett hagynia, mert a marquisval találkozója volt. De Malvinnak is el kell utazni még ma este. Nem maradhat e házban. A marquis minden perczben beléphet s ha dűhe eléri, nem ismer határt.

Csak még néhány napi távollét. Azalatt talán elő lehet készíteni, meglágyítani, eloszlatni gyűlöletét.

De Malvin akaratoskodott:

— Nem, nem, nem!

Egy inas lépett be, ezüst tálcán fekete szegélyű nagy levelet hozott.

— Mi ez? — kérdé Malvin.

Az ifju elsápadt, reszketett megakart akadályozni, hogy elolvassa, de a nő az irtózatossággal még tágabbra nyílt szemekkel olvasá:

„Uram! Kérem jelenjen meg holnap a zárdában a Kis Anna temetésén”...

Az asszony megfordult, arca görcsös nevetéssel az előtte álló férfi nyakába borulva kiáltá:

— Téged szeretlek!

Az ifju szívet szörnyű sejtalem járta át: Valóban megörült, de igazat mondott!

Francziából: Lucy.

Debreczeni Városi színház.

I. Idénybérlet 22. szám. II. Kis bérlet 2. szám.
Páros. Páros.

Ma Kedden 1892. Október hó 25-én

bérlet folyamban:

FRANCILLON.

Francia szimű.

Holnap Szerdán 1892. Október hó 26-án:

bérlet folyamban:

m á s o d s z o r:

A Pont Biquet család.

Francia vigjáték.

8347.

1892.

Arverési hirdetés.

A Debreczen város körüli igás jószág legelő tér, továbbá a bika tilalmas 1892. november 1 től 1893. január hó végéig juhok legeltetése céljából f. évi okt. hó 29-én d. e. 10 órakor a városház nagy tanács termében tartandó nyilvánoz árverésen bérbe fog adadni. Bánat pénzül az árverelő küldöttség kezéhez 30 illetve 10 forint teendő le kész pénzben. Legtöbbet ígérő a bánat pénzt tanácsai jóváhagyás után 3 nap alatt a bérösszeg erejéig kiegészíteni tartozik, másként a legeltetést meg nem kezdheti, s ellenkező esetben bánat pénzének elvesztése mellett az ő kárára és veszélyére új árverés tartatik. Bérlet a vásáros jószágok legeltetését legelő területen az eddigi szokáshoz képest tűrni köteles.

Debreczen, 1892. okt. 17.

A városi tanács.

Jutányos, szabott áron

kaphatók

Szabó Lajos fiai

czégnél:

Divatos női ruhaszövetek,

francia flanelek, Kasán, Moldon,

legujabb ruhadiszek,

fekete divatkelemek,

szines és fekete selymek,

mosó velezek,

Téli Himalaya kendők.

Selyem és haraszt kendők.

Gyermek ruhácskák és felöltők,

Normal gyapju és pamut alsó-ingek,

ujjasok és nadrágok,

téli harisnyák, keztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk:

Brassói és Gácsi posztokban

takarók és lópokrócokban.

Kiadó lakás.

Nagy lakás a főter és hatvanutca sarkán a volt kereskedelmi akadémia helyiség, rögtön

kiadandó.

Felvilágosítást ad

Tóth Gyula

vaskereskedő cég.

Öreg és fiatal uraknak legjobb pótlék a copaiva kupok, Sautalgyöngyök és minden más gyógyszerek főörzsorvos dr. Müller

befecskendései és pillulái

orvosi előírás szerint készítve és orvosok által mint legjobb sikerű és kipróbált szernek ajánlva minden (katarrhus, kifolyás) gonorrhoe, kitűnő és gyors eredményyel. Idült bajoknál és annak következményeinél is. Hatás gyakran már néhány nap alatt. Ara I sz. ujon keletkezett bajokhoz 1 frt. 60 kr. Pontos orvosi utasítás-al a II. sz. ára idült bajokhoz 2 frt 25 kr. postán 25 krral több csomagolásért. Egyedüli főraktár és készíttési raktár: St. Georgs-Apotheke, Wien. V. Wimmergasse Nr. 33, hova a levélneli magrendelések is intézendők.

397

1892.

Árverési hirdetmény.

Aló irt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a h. bösörményi kir. járásbíróság 1892. évi 3562 sz. végzése következtében Nagy Sándor ügyvéd által képviselt Lusztig Károly javára Szabó Bálint ellen 230 frt 19 kr s j. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás utján lefoglalt és 868 frtra becsült bolti cikkek és egyebek nyilvános árverésen eladnak.

Mely árverésnek a h. bösörményi kir. bíróságnak 1892. évi 3838 számú végzése folytán 230 frt 19 kr tőke, ennek 1892 évi szept hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 50 frt 25 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Szabó Bálint üzlet helyiségén H. Bösörményben leendő eszközlésére **1892. évi november hó 8-dik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kintuzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megigyzéssel hivatnak meg. hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt H. Bösörményben, 1892. okt. hó 19. napján.

Bédogh Zeigmond
bir. végrehajtó.

GYENES LAJOS

Debreczen, főter, városház épület.

Ajánlja az őszi idényre:
Női ruha szöveteket és diszeket,

Divatos fekete kelméket,

➔ Jó mosó velezeket, ➔
Hauschild kötő pamutot,

Jäger kötő gyapjut,

Jó szabású fűzöt (Mieder)

Himalay, berliner kendőket és Escharpokat,
Férfi fehérneműket, nyakkendőket és Esernyöket.

Jaegar alsó ing és nadrágokat,

Sirkoszoruk 55 krajczrától feljebb.

➔ Mintákat kívánatra bérmentve küldök. ➔

Női ruhák elkészíttetését olvállalom

SZŐNYEGEK,

függönyök, ágy- és asztal-terítők

butorszövetek, viaszkos vásznak

➔ nagy választékban ➔

SZABÓ LAJOS FIAI cégnél.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos-féle
valódi, tisztított

MÁJOLAJ

Maager Vilmostól
BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvök javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3. valamint az osztr. magyar monarchia legtöbb gyógyszerházában,

DEBRECZENBEN: Mihálovits István dr. Rothschnek Emil, Tóth Béla gyógyszerész uraknál és Riekl József Zelmor, Geréby Fülöp kereskedésében. Főraktár és felárusítás az osztrák-magyar monarchia részére: MAAGER VILMOS Bécs. III/3, Heumarkt 3.

Tea Rum Cognac
Kávè

KOVÁCS és MEZEY

mint BIEBER ANTAL utódei
ajánlják ideí termései

orosz és chinai teákat

a legkiválóbb minőségben. A minősé-
gek jószágáért tisztaság és valódiságá-
ért kezeskedünk.

Kévék 5 kilós postacso- magokban

legkiválóbb minőségben díjmentesen.

Jamaika és Brazíliai Rumok

hamisítatlan kiváló minőségben.

Kimerítő árjegyzék kívánatra díjmentesen
küldetik.

Mérsékelt árak.

Megrendelési hely és levélcím:

Kovács és Mezey

Dudapeston, Kerepesi-ut 6. sz., a nem-
zeti színház átellenében.

Magyarad-Ménési bortermelők szö-
vetkezetének főraktára.

Méltóságos Atzél Péter saját termései
palackborainak főraktára.

A helybeli piacon több ízben előfordult végeladásokkal szemben,
nehogy t. vevőink ezáltal befolyásolva legyenek — elhatároztuk, hogy
az ugyis tulhalmozott raktárunkon levő árucikkeink nagyrészt

hatóságilag engedélyezett

végeladásra

bocsássuk.

Tudatjuk tehát a n. é. közönséggel, hogy a mai naptól kezdve a
raktárunkon levő

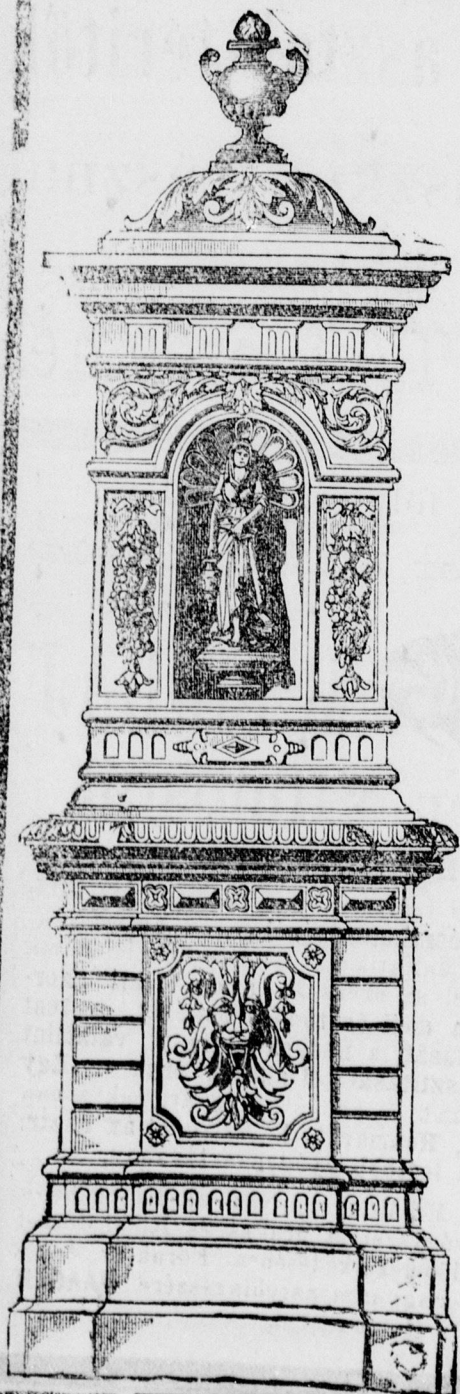
Ruhakelméket, Flanelleket,
Barchenteket (velez),
Cretonokat, Atlas satineket
Batisztokat,
Tricot-derekakat,

Szőnyegetek,
Ágy és asztal-terítőket,
Jutle és szövet
függönyöket, valamint
Férfi gyapju szöveteket,

gyári áron alól

árusítjuk el.

Bosznay J. és Társa.

LEGNAGYOBB

AGYAG- és

porcellánkályha-raktár

A VILÁGHIRŰ

BUDWEIZI GYÁRTMÁNYBA,

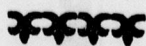
legolcsóbb árak mellett

TÓTH GYULA

vas nagykereskedőnél

DEBRECZENBEN,

a városháza sarkán.

Ugyanitt megrendelhető a „Caligráf”

AMERIKAI IRÓGÉP.

Intézeteknek, nagykereskedők, oly egyéneknek is, kik rövidlátók, gyenge-szeműek,
togyatékos kezüek, szűkmellűeknél az egészségtelen előregörbülés, e gép használata
mellett megszűnt.